

באותה עשרה בא אגליין. לפני ימים אחדים היה אגליין בנו - איש רפואי, בן 21, גבר הגבאי, עבד לפני בן 3 חודשים ב"עולם הזה". הוא עכשו כותב מאמרם ב"טבז חדש". סיפר לי שאחורי הליכת מדי הזמן אותו שאל פעם לשאול על עמדתו. לדבריו סביר הוא האיש המושחת ביותר במדינתה. גולדה אכלה שנאה. רוב האנשים שהוא מכיר סולדים ממפללה זו. הימה השבעה סיבה בתיו. היה גם יגאל ידין. בוחל במפללה זו, אבל הוא ובמחרים שואלים: מי יבואแทนו, ומדובר לא דאגתי בלבד שיבואו האנטיש הרואיניך לכך. גם אין שאל אותו מי יבוא במפללה החדשה. אמרתי לו שאני רואה צורע בשלושה אנשים: למשרד החוץ, למשרד הביטחון ומשרד האוצר. השאיר לא קובעים. שמות לא אוכל להגיד לו. אין אומר זהה השאלה. כל אחד בוחל במפללה זו, אפילו אלה הנחבים ממנה. אבל שואלים מי יחליף אותם.

- מהבתים חשובו לפניו של אסא קדיש לוז בדבר של אטמול "אווי לאוותה אמת".

ו

ו

22.8.65, יומן א'

Diplomat בשונה במקור בא זאב אתגר, מיל' של זקרא לפני "מחזה" פשונה בשם "הם ענבים". לפי דבריו היוו היה פאוור ומרופטו של קרייניגת ועכשו גען בו ורוצה לחזור במקומו.

בחשע בא אגליין. שאלתו על סיב הוודעה בעונגים על עניין קיביה. הוא היה ראש אבט, אריק (שרון) היה ראש אבט מודיעין, מקלף היה רטבל. עד קיבית לא היה הצעה עונה כהע לא יכול בפעילות חתול. יהודת הרדי מהצנחים ניהל המעילות באוטן במלני. החליטו אותו באירוע. אריק והר ציון, שהיו בזנחים, החלו בפעולות ממשיות.